

stanowienia Anglii i Francji, dokłada starań, aby włoskie interesy nie poniosły żadnego szwanku, jego polityczny debiut, jak zapewnia prasa zagraniczna, powiódł się zupełnie.

Głównym szkopułem, o który rozbija się porozumienie, jest przede wszystkim kwestya cieśnin morskich, wysuwana na pierwszy plan głównie przez Anglię, a zwalczana przez Turcję, poza nią nie brak także i innych, nie idących w smak Koalicji, jak: zrzeczenie się mandatów nad Palestyną, Syryą, zupełne usamodzielnienie Egiptu, sprawa tureckich pól naftowych i t. d. Wszystkie one są ważne i tak różnorodne, że wiele czasu będzie potrzeba, aby dojść do porozumienia, mającego zapewnić Europie trwały pokój na Wschodzie.

Konferencja w Lozannie: Przybycie Mussoliniego na wstępne posiedzenie konferencji.

Nowy kalif.

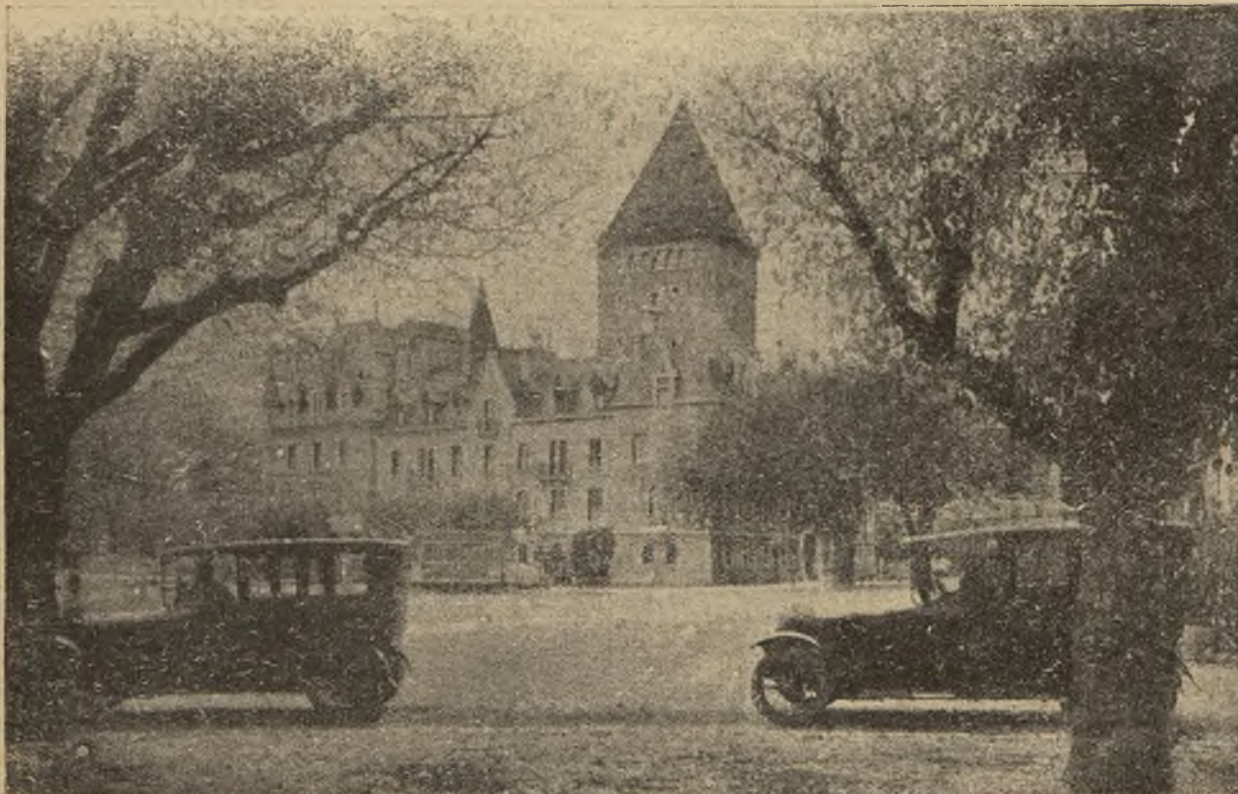
Wmieszanie się Turcyi w wojnę światową, jej pogrom i następujące potem wypadki, zakończone zwycięstwem Turków nad Grekami, nie pozostały bez wpływu na formę rządów w państwie otomańskim. Dotąd każdorazowy sułtan turecki był równocześnie kalifem, to jest głową kościoła mahometańskiego, Zgromadzenie Narodowe w Angorze odebrało mu jednak władzę świecką, przejmując ją na siebie, a pozostawiając jedynie zwierzchnictwo religijne nad wyznawcami Islamu. Dotychczasowy sułtan, Mahomet VI., decyzji Zgromadzenia Narodowego nie przyjął do wiadomości, a nie czując się dość bezpiecznym w Konstantynopolu pod opieką „wysokich komisarzy” koali-

Konferencja w Lozannie: Ministrowie spraw zagranicznych głównych mocarstw Koalicji: Lord Curzon (x) Mussolini (xx) i Poincaré (xxx) przed hotelem *Beaurivage* w Ouchy.

Konferencja w Lozannie: Miejsce zamieszkania delegacji francuskiej, japońskiej i tureckiej w Lozannie podczas konferencji.

Konferencja w Lozannie: 1.) Zamek Ouchy, miejsce posiedzeń konferencji. 2.) Venizelos opuszczający hotel *Beauséjour*.